

Список использованных источников:

1. Мордкович А.Г. Беседы с учителем математики: учеб.-метод. пособие / А.Г. Мордкович. – М.: Оникс 21 век: Мир и образование, 2005. – 148 с.
2. Милованов Н.Ю. Графическая интерпретация математических фактов как условиепреимущества обучения математическому анализу в школе и вузе [Электронный ресурс] / Н.Ю. Милованов // Электронный научно-образовательный журнал ВГСПУ «Грани познания», № 1(21), февраль 2013. – Режим доступа: локальный. – (Дата обращения: 10.05.2015).

Галацин Е.А.

кандидат педагогических наук, доцент,

Национальный технический университет Украины

«Киевский политехнический институт имени Игоря Сикорского»

ФОРМЫ ОРГАНИЗАЦИИ ПОЗНАВАТЕЛЬНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ СТУДЕНТОВ НА ЗАНЯТИЯХ АНГЛИЙСКОГО ЯЗЫКА

В период реформирования высшей школы в Украине важным является поиск новых форм и методов организации учебно-воспитательного процесса, способствующих формированию активной, творческой, конкурентоспособной, коммуникативной личности будущего специалиста. Речь идет о том, что в высшем учебном заведении должны создаваться условия, при которых будущий специалист не только углубляет свои знания, черпает информацию, проявляет интеллектуальную и познавательную активность, но и формируется как личность: выражает свою личностную позицию, собственную индивидуальность, социальную активность. Отсюда логическим является разработка и внедрение в учебный процесс новых интерактивных педагогических технологий, обеспечивающих свободу творчества личности.

Проблема исследования формы обучения как внешней стороны организации учебного процесса, отражает способ организации учебно-познавательной деятельности студентов и преподавателей, является снова и дает ответ на вопрос «Как сделать?», чтобы такая деятельность была максимально результативной. Однако, когда мы говорим о формах организации познавательной деятельности студентов высших технических учебных заведений на занятиях английского языка, то проблема актуализируется, ведь речь идет об организации такого взаимодействия, результатом которой является усвоение студентами англоязычных знаний, умений и навыков, формирование их коммуникативной компетентности, развитие личностных и профессиональных качеств.

В контексте нашего исследования правильным является определение интерактивного обучения, предложенная учеными А. Пометун и Л. Пироженко, как специальной формы организации познавательной деятельности, имеет конкретную предполагаемую цель – создать комфортные условия обучения, при которых каждый, кто учится, чувствует свою успешность, интеллектуальную способность [7]. Ведь речь идет об изучении

студентами англійського мови, ведучим компонентом вмісту навчання якою є не основи наук, а способи діяльності, то є навчання різними видами мовної діяльності: мовлення, аудіювання, читання, письмо. А саме інтерактивне навчання передбачає відхід від традиційної логіки навчального процесу, то є пізнання нового не від теорії до практики, а, навпаки, від формування нового досвіду до його теоретичного осмислення через застосування.

Группові технології навчання або (технології кооперативного навчання) забезпечують активність всіх студентів академічної групи в вивченні англійського мови, сприяють формуванню навичок співпраці, діалогічного взаємодія (наприклад, володіння прийомами активного слухання, вироблення загального рішення, рішення протиріччів) і др. Найбільш поширеними варіантами є:

Робота в парах (статична пара, динамічна пара, варіаційна пара) – дає можливість майбутнім інженерам подумати, висловитися, обмінятися думками з партнером; сприяє розвитку навичок міжособистісного і професійного спілкування, критичного мислення, вміння переконувати і вести дискусію.

Робота в малих групах, яку цілеспрямовано, за нашою думкою, використовувати для рішення більш складних завдань, які вимагають колективного рішення. Важливими моментами групової роботи є розробка вмісту і представлення малими групами студентів результатів колективної діяльності [2].

В залежності від вмісту і цілей навчального заняття по англійському мови можливі наступні варіанти організації роботи малих груп студентів, як: «Діалог», зміст якого полягає в спільному пошуку малими групами студентів спільного узгодженого рішення; «Синтез думок», то є передача отриманих однією групою студентів часткових результатів рішення проблеми іншим групам, які доповнюють їх своїми думками, ідеями, пропозиціями, підкреслюючи, з чим вони не погоджені, що і чому заперечують; «Спільний проєкт», зміст якого полягає в тому, що завдання, які отримують малі групи студентів, мають різну змістову навантаження і освітлюють проблему з різних сторін. По завершенні роботи кожна мала група звітує і подає свої аргументи і висновки. «Пошук інформації» – це творчий пошук інформації, доповнює раніше прочитану лекцію, або матеріал практичного заняття, виконане домашнє завдання, а потім відповіді на питання, їх обговорення; «Круг ідей», який передбачає рішення спірних питань, створення списку ідей і залучення всіх студентів до їх обговорення; застосовується звичайно тоді, коли всі малі групи студентів повинні виконувати одне і те саме складне завдання, рішення якою малі групи розглядають по черзі [3].

Для вивчення англійського мови студентами технічного університету, як доведено нами в практичній роботі, цікавим і ефективним виявився «Метод ситуаційного навчання» або кейс-метод – як метод аналізу ситуацій, сутність якого полягає в осмисленні студентами

реальной жизненной ситуации, описание которой одновременно отражает практическую проблему, а также актуализирует комплекс знаний, которые необходимо усвоить при решении этой проблемы.

В процессе преподавания английского языка мы использовали несколько типов кейсов. Так, по степени сложности классифицируют кейсы на: кейс-случай, кейс-упражнение и кейс-ситуация. Кейс-случай – это короткий кейс, который рассказывает об определенном случае; его можно использовать на занятии, чтобы проиллюстрировать определенную идею или задать вопрос для обсуждения, например, при изучении какой-либо разговорной темы. Кейс-упражнение позволяет использовать на практике полученные навыки. Кейс-ситуация – это классический кейс, который требует от студентов глубокого и детального анализа ситуации; в этом случае ставится вопрос, на который должны дать ответ студенты, а следовательно кейс-ситуация требует времени для детального ознакомления и предварительной подготовки.

Итак, как выяснено нами в ходе исследования, использование этого метода предполагает отход от механического накопления англоязычных знаний в деятельностному, более прагматичному подходу относительно реальной деятельности студента. Цель этого метода заключается в том, чтобы научить студентов через совместную их учебно-познавательную деятельность анализировать информацию, выявлять проблемы, искать оптимальные пути их решения. Особенно мы отмечаем в качестве группового обсуждения определенных предложений, что позволяет студентам развивать навыки групповой работы.

Список использованных источников:

1. Амирагова Н. С. Внедрение интерактивных технологий в процессе обучения иностранным языкам / Н. С. Амирагова // Использование интерактивных методов в преподавании языка и литературы в средних и высших учебных заведениях: материалы мжвуз. научно-практической. конф. – Евпатория: РВУЗ Крымский гуманитарный университет, 2009. – С. 54–57.
2. Галацин К. А. Особенности формирования коммуникативной культуры студентов высших технических учебных заведений / Е. А. Галацин // Вестник ВНУ им. Леси Украинский. – Луцк: РВВ Башня, 2012. – № 8(233). – С. 54–58.
4. Глушок Л. Н. Применение интерактивных методов при преподавании английского языка в Хмельницкой гуманитарно-педагогической академии / Л. Н. Глушок // Педагогический дискурс. – 2010. – Август. – С. 56–59.
5. Дьяченко В. К. Сотрудничество в обучении: О коллективном способе учебной работы: Кн. для учителя. – М.: Просвещение, 1991. – 191 с., 3.
6. Зубенко А. В. Интерактивные технологии обучения при изучении иностранных языков в техническом вузе. Винницкий национальный технический университет (г. Винница, Украина) / А. В. Зубенко, С. А. Медведева // Гуманизм и образование: международная научно-практическая конференция. Электронное научное издание материалов конференции.
7. Пометун О., Пироженко Л. Интерактивные технологии обучения: теория, практика, опыт. – М., 2002. – С. 23–45.
8. Пометун А. И. Современный урок. Интерактивные технологии обучения: [метод. пос.] / А. И. Пометун, Л. В. Пироженко – М.: Изд-во А.С.К., 2003. – 192 с.